

Αγαπητό ημερολόγιο,

Βαρέθηκα 7 χρόνια στην Ωγυγία μαζί με την Καλυψώ και τις μισές μέρες του κόσμου μαζί της στο κρεβάτι! Βαρέθηκα! Θέλω να δω τον λαό μου, τον λαό μου που τόσο επιθύμησα και την Πηνελόπη τη γυναίκα μου, όπως και τον γιο μου τον Τηλέμαχο που τώρα δε θα τον γνωρίζω. Θέλω να γυρίσω πίσω στο σπίτι μου, να φιλήσω το χώμα της πατρίδας μου. Μακάρι κάποτε να γυρίσω στην Ιθάκη και να φύγω από αυτό το νησί, την Ωγυγία.

Λευτέρης Κουτιβής

Αγαπητό ημερολόγιο,

Πώς θα ένιωθες αν σε είχαν σε ένα κουτί κλεισμένο για 7 χρόνια; Κάπως έτσι νιώθω και εγώ. Αχ, πότε θα με αφήσει ελεύθερο; Δε λέω: όμορφη είναι, καλή, ευγενική, νεράιδα...Αλλά εγώ δεν αντέχω· θέλω να πάω στην όμορφη πατρίδα μου, στη γυναίκα μου και στον γιο μου. Πόσο θα βασανίζομαι ακόμα; Μακάρι να ήξερε η νεράιδα Καλυψώ πώς νιώθω.

Ω μεγάλε Δία, αυτοκράτορα όλων βοήθησε με, εμένα που σου έκανα θυσίες αξεπέραστες, λυπήσου με! Στείλε μια βοήθεια, για να γυρίσω πίσω στην Ιθάκη. Να αυτό μου έλειπε: να μιλάω μόνος μου! Σε λίγο- τόση ώρα που κάθομαι στην ακρογιαλιά -θα γίνω φίλος με το βράχο όπου κάθομαι! Τέλος πάντων να μην σε νευριάζω. Καληνύχτα ημερολόγιο.

Ναταλία Μαγκαφουράκη

Λοιπόν, σήμερα ήταν μια μέρα όπως και οι υπόλοιπες. Κάθισα στον πρώτο βράχο που βρήκα μπροστά μου και συλλογίστηκα. Μετά από λίγα λεπτά είχα ηρεμήσει πλήρως αλλά ένιωθα ότι κάτι λείπει από τη ζωή μου. Τότε κάθισα και σκέφτηκα τι να ήταν αυτό που με στενοχωρούσε και τελικά κατέληξα σε μια εκδοχή. Ποια ήταν αυτή; Λοιπόν, ήταν η Πηνελόπη που μου έλειπε τόσο πολύ που θα πέρναγα και βασανιστήρια για μια της αγκαλιά αλλά μου έχει λείψει και ο γιός μου ο Τηλέμαχος! Ήταν τόσο μικρός όταν τον έβλεπα να παίζει στην αγκαλιά μου! Πόσο μεγάλος θα φαίνεται τώρα! Τα σκέφτομαι όλα αυτά και δακρύζω σαν το κύμα να έπεφτε στα γεμάτα αίμα και πληγιασμένα πόδια μου, δακρύζω, δακρύζω.

Στέλιος Λουλούδης

Λοιπόν ημερολόγιο, έχω χάσει το μέτρημα των ημερών για αυτό δεν μπορώ να πω τι μέρα είναι. Αλλά ξέρω ότι βρίσκομαι σε αυτό το πλέον βαρετό νησί για πολύ καιρό. Κάθε μέρα έρχομαι εδώ ,στην ακροθαλασσιά για να κοιτάω τον δρόμο προς την πατρίδα. Όσο για την Καλυψώ δεν είναι κακή αλλά πλέον την έχω βαρεθεί. Σε γράφω διότι όλη την ημέρα δεν έχω τι να κάνω. Εσύ ημερολόγιο είσαι ο μόνος σύντροφος μου που έχει μείνει. Τα λέμε αύριο.

Χάρης Δερμιτζάκης

